

Sekmadienio pasirinkimas

„Kas yra sakramentas?“ – paklausė Anita.

Rebeka Džeikman
(Parenta tikra istorija)

Ši istorija nutiko Islandijoje.

„Aukščiau!“ – šūktelėjo Ivoleta savo draugei Anitai. Jos norėjo pamatyti, kaip aukštai gali pašokti ant Ivoletos batuto.

Kaip tik tuo metu Anita pašoko labai aukštai. Kai jos kojos vėl nusileido, pakilo Ivoleta! Abi mergaitės pargriuvo ant batuto. Jos juokėsi.

„Tai labai smagu, – pasakė Anita. – Ar galime žaisti ir rytoj?“ Ivoleta parkrito ant nugaros. „Taip! Man patiktų.“

„Galime žaisti mano močiutės namuose“. Anitos močiutė gyveno už kelių namų nuo Ivoletos.

Tada Ivoleta prisiminė, kad kita diena buvo sekmadienis. Ji norėjo eiti į Pradinukų organizaciją. Būtų smagu žaisti su Anita, bet ji norėjo pasirinkti teisingai.

„Ką tik prisiminiau, kad negaliu, – sakė Ivoleta. – Atsiprašau. Rytoj su šeima eisiu į bažnyčią.“

Anita atsistojo ir ėmė šokinėti vėl. „Kodėl?“

Ivoleta taip pat pradėjo šokinėti. „Na, aš noriu sekti Jėzumi Kristumi. Kiekvieną sekmadienį mano šeima eina į bažnyčią, kad mokytųsi apie Jį ir priimtų sakramentą.“

„Kas yra sakramentas?“ – paklausė Anita.

„Tai metas, kai suvalgome kąsnelį duonos ir išgeriame gurkšnelį vandens, kad prisimintume Jėzų Kristų, – atsakė Ivoleta. – Tada žmonės pakalba apie tai, kaip Jėzus jiems padeda. O po to yra speciali pamoka vaikams!“

„Skamba smagiai! – pasakė Anita. – Ar galiu ateiti?“

„Žinoma!“ – nusišypsojo Ivoleta. Anita nubėgo namo paklausti močiutės, ar ji galėtų eiti į bažnyčią su Ivoleta. Kitą rytą Ivoleta su šeima pakeliui pasiėmė Anita.

Kai jie atvyko į bažnyčią, Ivoleta ją aprodė Anitai. Ji aprodė jai Pradinukų organizacijos kambarį, sporto salę ir sakramento salę.

Netrukus atėjo laikas sakramento susirinkimui. Ivoleta ir Anita sėdėjo drauge. Ivoleta per sakramentą stengėsi galvoti apie Jėzų Kristų. Tada jos klausėsi kalbų.

Pagaliau atėjo laikas pradinukų pamokai! Ivoleta supažindino Anita su kai kuriais savo draugais.

„Tai mano draugė Anita“, – pasakė Ivoleta.

„Labai džiaugiamės, kad atėjai. Aš esu sesuo Magnuson“, – pasakė pradinukų klasės mokytoja.

Kai Ivoleta ir Anita klausėsi pamokos apie Jėzų Kristų, Ivoleta jautėsi laiminga. Jai patiko būti bažnyčioje su Anita. Ji atsisuko ir nusišypsojo Anitai. Jos draugė nusišypsojo jai.

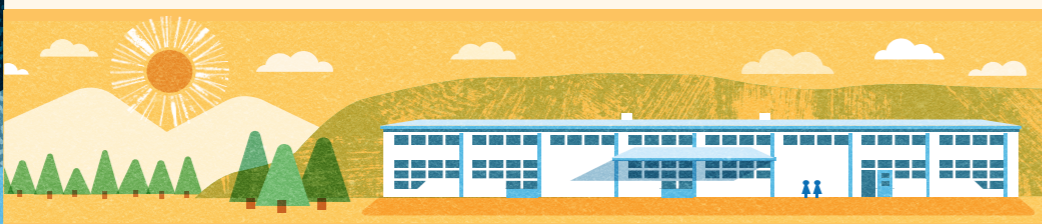
„Ačiū, kad pakviete!“ – pakeliui namo pasakė Anita.

Ivoleta džiaugėsi, kad gali sekti Jėzumi Kristumi. Ir ji džiaugėsi, kad Anita taip pat nori sužinoti apie Jį.

Buvo smagu šokinėti ant batuto ir skraidyti ore, tačiau šiltas jausmas, kurį Ivoleta jautė širdyje, buvo dar geresnis. ●

Ką jūs galėtumėte pakviesti į bažnyčią?

ILUSTRAVO FIONA PAUERS

